

*Hoe die soudaen ende die ander drie coninghen tonvreden waren
dattet volc wech trac ende dat haer lieden coninc was
kersten gheworden, ende watter af quam.*

Dat .c. capittel.

Als die soudaen van Babilonien sach dat sijn heeren hem aldus af ghinghen ende dat die coninc van Lybra kersten ghewoorden was, so was hi seer tonvreden ende onghemoet. Hi vervloecte alle sijn goden dat si hem ghedaen hadden desen groten spijt,¹ ende hi seyde: “O, Amynijus neve, ic duchte dat ghi nemmermeer en sult ghebruycken des keyzers dochter.”

Doen wasser een astronimus,² ende hy seyde: “Heere soudaen, die teekenen des hemels en bewijsen u anders niet toe dan plaghen nae der bataelgen. God heeft sinen standaert van u gekeert, ende Saturnus inden accident³ met Scorpio die bewijst u plaghen, ende die cortelinghe toe comende, so dat ghy ende al u lieden sult bliven sonder victorien.”

Als Amynijus dat hoorde, werdt hi toornich ende sloech den astronimus sijn hooft af ende seyde: “Ghy siet dat wel, maer ghi en saecht niet dat ghi so nae u doot waert!”

Demofoen dat siende, seide: “Neve, het is quaet dat ghi doet, ende ic blijfs bi sinen woorden dat wijer al bliven sullen oft ten most anders comen, want wi krijghen deen fortune⁴ op dander ende verliesen ons volc en[de] weten niet hoe.”

Die coninc van Monbrant seyde: “Het is waer!”

So dede die coninc van Crac-[q2vb]kouwen ende die coninc der Moren: “Twaer beter dat wi strijt ende velt namen, ridder oft mersman,⁵ dan wi aldus ligghen en[de] tucken⁶ ende verliesen al schietende ons volc ende ons goet.”

Doen dat die soudaen hoorde, seide hi: “Ghi heren, ghi coninghen,

---

1. spijt: verdriet

2. astronimus: sterrenwichelaar

3. accident: ascendant [?]

4. fortune: ongeluk, tegenslag

5. mersman: marskramer

6. ligghen en[de] tucken: in ons legerkamp liggen

ic kenne dat waer is. Mer ofte wi ierst sonden¹ aen die kersten princen ende deden hem vraghen of si die vier coninghen niet en wouden laten verrantsoeneren, ende dat wijse losten,² ende hem lieden bescheyden³ dach ende velt?”

Dien raet docht hem allen seer goet, ende si seyden te samen: “Wi bliven der wel bi!”⁴

Ende doen ordineerden si twee ambassaten dier⁵ reysen souden. Deen was Amynijus ende dander her Demofoen. Dit waren die twee ambassaten, ende die namen den last aen die message te doen, wel ende eerlic. Sy reyden hem selven chierliken toe, sonder wapen, met schonen, costeliken habijte om in die stadt te gane. Demofoen die ghincker gaerne, ende dat om te sien ende te spreken Ysonia van Salenten.

Aldus namen dese twee orlof aenden soudaen ende aen die coninghen ende ameralen. Si ginghen ter stede waert, daer si niet verre af en waren.

Als si so nae die stadt quamen datse⁶ die wakers saghen, staken si haren hoet op. Dat was een teeken datmense niet schieten en soude, ende dat si begheerden die heeren te spreken. Als dat die wakers saghen, quamen si ter poorten waert ende vraechden wat si begheerden.

Si seyden dat si spreken wouden Heyndric van Lymborch, den ruwaert des lants.

Doen wasser een ridder ter mueren, ende die kende Demofoen ende seyde: “Ghi wakers, ontsluit die poorte. Laet die heeren in comen! Ic salse leyden by Heyndric den ruwaert, ende bi alle die heeren ende vrouwen.”

Die wakers ontsloten die poorten, [q3ra] ende si lieten die heeren in comen met groter haesten.

---

1. sonden: een bode / boodschap zouden zenden

2. losten: vrij kochten

3. bescheyden dach ende velt: een afspraak maken wanneer en waar tegen elkaar te vechten.

4. “Wi bliven der wel bi!”: “Wij kunnen ons hier helemaal in vinden!”

5. dier: die daar(heen)

6. datse: dat hen

en si lieten die heerē in comē met gro-
 ter haesten. Als si in waren ghelaten
 so dede die ridder demofoen cerē ende
 seyde. sijn god willecome wat soect ghi
 hier en wat is v begheerē. Demofoen
 antwoorde gae wy bi heyndrich esij-
 tes en voor alle dander heeren daer
 sijdy aen hoie onsen last. ende waer
 sine dat wi hier comē Die ridder ginc
 met hem lieden te houē daer die heerē
 allen vergadert warē en den nieuwe
 ghedoopen coninc met. elck sade nae
 sine staet alsoor costume lic is. Demo-
 foen en amynsius vielen ter aerden
 op haer knipen en si groetē alle die he-
 ren met soeter sprake nae haer lieder
 wer. Heyndric stot op en hi hief demo-
 foen vander aerde en amynsius me-
 de. ende hi vracchde als ruwaert des
 lants wat si sochtē en waer sine dat
 si daer quamē en wat hare last was.
 Demofoen die douste was ende best
 ter talen diende stont onder die kerstē
 princen en seyde. ghi heeren met onlof
 ist dat ic spieke belieuet v te aenhoien
 missen last en vbegheren mijns broe-
 ders. Die heeren al te samen seyden.
 heer demofoen iaer. laet ons hoie dat
 begheeren dijns broeders en wat sine
 sin is. Doē sprac demofoen ghi heerē
 te samē. en ghi heyndric vā hmborch
 al te voie. hoor dat woord mijns broe-
 ders wt mijne monde sijn vraghē en
 sijn begheeren is dat. oft ghi die conin-
 ghen die hier gheuanghen sijn en lig-
 ghen in uwer ghewalt als prisonie-
 ren niet en souder willē stellē v rant-
 soenen. ende nemē daer af dat uwer
 ghe naden belieuet. en ooch waer dat
 pemant van v lieden schier ofte mor-
 ghen in onsen handen gheuanghen
 ware wi souden v dier gheliken doen

Alsus mijn heerē dochter v liede pro-
 fyt te welen. so wildē wi wel dat ghij-
 se woude setten ter rantsoenen. ende
 stellen se op een seker quanteyt van
 goude. op dat si mochte heeren los en
 vut tot haren lande. Als dat heyndric
 en esijtes en die ander heerē hoorde
 so seyden si. ghi heeren gaet ende ver-
 wandelt v wat bi die vrouwe. wi sul-
 len ons op dit stücke wat beraden. die
 dat gaerne dede dat was demofoen.
 Alsus ghinghē die rwe heeren inder
 vrouwen camere dactmen se vriende
 lic traaccerde met eenen schonē ban-
 kette. Plonia sach demofoen aen mit
 liefliken oogghen. en hi haer dier ghel-
 ke. en seide tot hem. o demofoen mijn
 wtuercoen lief aet varen v onghelo-
 ue. en comt bi den kerstē princen en
 aen veert dat salige doopfel des heyl-
 ghen kersten gheloue het wert uwer
 sielen profyt. Als demofoen die woor-
 den hoorde si dootinedē sijn herte. en
 hi ontsack in lanc so meer in kersten
 so men noch wel horen sal in schonen
 dichte. Ter wilen dat dese heerē daer
 triumpheerden metten vrouwen. so
 warē heyndric en alle die ander heerē
 te radc. esijtes seyde onsa heyndrich
 vrient mijne raet is wel dat wi die con-
 ninghen sullen laten gaen en te rant-
 soene stellen. op alsulckē condicē dat
 si sullen sweeren bi haren god en stop-
 pen op hare tandt dat si nae desen tijt
 nēmermeer en sullen comen onloghē
 op kersten ruche oft teghē ons streken.
 Die coninc van vranckrich seyde dien
 raedt is goet. so seide die coninc euack
 ooc. Die coninc lodewijc vā spria sey-
 de costmen den coninc vā tapedocien
 binghē aent heilige kersten gheloue
 dat waer wel goet en profitelick. mer

Washington, Library of Congress, Rosenwald Collection 1134, fol. q3 recto

Als si in waren ghelaten, so dede die ridder Demofoen eere ende seyde: “Sijt God willecome! Wat soect ghi hier ende wat is u begheren?”

Demofoen antwoorde: “Gae wy bi Heyndrick, Etsijtes ende voort alle dander heeren! Daer suldy aen horen onsen last ende waer omme dat wi hier comen.”

Die ridder ginc met hem lieden te hove, daer die heeren allen vergadert waren ende den nieuwe ghedoopten coninc met. Elck sadt nae sinen staet, alsoot costumelic is. Demofoen ende Amy[n]ijus¹ vielen ter aerden op haer knyen, ende si groeten alle die heren met soeter spraken nae haer lieder wet. Heyndric stont op ende hi hief Demofoen vander aerden ende Amynijus mede, ende hi vraechde als ruwaert des lants wat si sochten ende waer omme dat si daer quamen ende wat haren last was.

Demofoen, die doutste was ende best ter talen diende, stont onder die kersten princen ende seyde: “Ghi heeren, met orlof ist dat ic spreke. Believet u te aenhoren mijnen last ende tbegheren mijns broeders?”

Die heeren al te samen seyden: “Heer Demofoen, jaet! Laet ons horen dat begheren dijns broeders ende wat sinen sin is.”

Doen sprac Demofoen: “Ghi heeren te samen ende ghi, Heyndric van Lymborch, al te voren, hoort dat woort mijns broeders uut mijnen monde! Sijn vraghen ende sijn begheren is² oft ghi die coninghen die hier ghevanghen sijn ende ligghen in uwer ghewalt als prijsonieren, niet en soudet willen stellen ter rantsoenen ende nemen daer af dat uwer ghenaden believet. Ende oock, waer dat yemant van u lieden schier ofte morghen in onsen handen ghevanghen ware, wi souden u dier gheliken doen. [q3rb] Aldus, mijn heeren, dochtet u lieden profijt te wesen, so wilden wi wel dat ghijse woudet setten ter rantsoenen ende stellense op een seker quantiteyt van goude, op dat si mochten keeren los ende vry tot haren lande.”

Als dat Heyndric ende Etsijtes ende die ander heeren hoorden, so seyden si: “Ghi heeren, gaet ende verwandelt u wat bi die vrouwen! Wi sullen ons op dit stucke wat beraden.”

Die dat gaerne dede, dat was Demofoen. Aldus ghinghen die twee heeren inder vrouwen camere, daermense vriendelic tracteerden met

---

1. Vorsterman 1516: Amymijus

2. Vorsterman 1516: is dat oft

eenen schonen banckette.

Ysonia sach Demofoen aen mit liefliken ooghen, ende hi haer dier ghelike, ende seide tot hem: “O, Demofoen, mijn uutvercoren lief, [l]aet varen u onghelove ende comt bi den kerstenen princen ende aenveert dat salige doopsel des heylighen kersten ghelove. Het wert uwer sielen profijt!”

Als Demofoen die woorden hoorde, si doorsneden sijn herte, ende hi ontstack in lancx so meer in liefden, so men noch wel horen sal in schonen dichte.

Ter wijlen dat dese heeren daer triumpheerden metten vrouwen, so waren Heyndric ende alle die ander heren te rade.

Etsijtes seyde: “Ortsa, Heyndrick vrient, mijnen raet is wel dat wi die coninghen sullen laten gaen ende te rantsone stellen, op alsulcken condicie dat si sullen sweeren bi haren god ende cloppen op haren tandt¹ dat si nae desen tijt nemmermeer en sullen comen orloghen op Kerstenrijcke² oft teghen ons steken.”

Die coninc van Vrancrijck seyde: “Dien raedt is goet.”

So seide die coninc Evack ooc.

Die coninc Lodewijc van Lybra seyde: “Costmen den coninc van Capadocien bringhen aent heilige kersten ghelove, dat waer wel goet ende profitelick, mer [q3va] die ander soude ic laten passeren.”

Die heren dochten dat des conincx raet seer goet was, ende mi³ dede halen den coninc van Capadocien om te horen sinen sin ende sijn meninghe. Die coninc was doen comen.

Als die coninc bi die heeren quam, doen seyde die coninc Lodewijc van Lybra: “Tsa, coninc neve van Capadocien, hoe sidy gesint? Waer toe so draecht u den moet? Dese kersten princen sullen u hier eeuwelic houden ghevanghen als een slave. Wat soudt ghy segghen oft ghi u selven so bedacht dat ghi u declineerde tot dat kersten gelove ende u afgoderijen begaeft? Ghy sietet wel dat si noch rooke noch smake noch virtuyt en hebben. Het is een keerse die niet en licht. Ende ghi siet watmen door u doet.⁴ Wildy kersten werden, ic saelt so maken dat ghi

---

1. cloppen op haren tandt: zweren bij alles wat hen heilig is

2. Kerstenrijcke: het Oost- en West-Romeinse Rijk

3. mi: men

4. watmen door u doet ... : wat uw (af)goden voor u doen ...

eeuweliken bliven sult een groot prince u leven lanc, ende doen bi subtielheden u juweelen hier comen.”

Als dat die coninc van Capadocien hoorde, was hi verbaest ende peynsde wat hi doen oft laten soude. Ten lesten antwoorde hi: “Mach ic dat lijf ontdraghen ende vry op mijn voeten staen als ander Kersten, ic sal my doen doopen ende laten alle mijn afgoderije varen ende werden goet Kersten op die condicie als voren verhaelt.”

Als dat die heeren alle hoorden, so waren si seer verblijt. Die coninc Lodewijc¹ ordineerde eenen brief aen den potestaet² vanden coninc van Capadocien, dat hi soude brenghen alle sijn juweelen ende sijn bogagien³ om te lossen⁴ sinen coninc. Ende dat was also van stonden aen gedaen.

Ter wijlen dat Demofoen ende Amynijus in die stadt waren, so quam die potestaet met allen sijn goet in die stadt. Ende die coninck Lodewijc ontfinct ende hielt den potestaet heymelick bi hem [q3vb] dattet nyemant vanden anderen heeren en wiste. Ende die coninc van Capadocien was ooc alleene ghedaen in een sale met een deel priesters, die hem onderwesen int kersten ghelove. Mer die ander ghevanghen souden si stellen te rantsoene ende laten hem lieden te huyswaert reysen. Die heeren bleven allen bi die opinien, ende men dede die ambassaten comen: Demofoen ende Amynijus.

Als sy bi Heyndric ende bi Etsijtes ende by die ander coninghen quamen, so vraechden si: “Heer Demofoen ridder, ende ghi vrient,⁵ ende ghi ambassaten beyde, sidy van sinne om te hebben u ghevanghen coninghen?”

Sy antwoorden ende seyden: “Dat is ons meninghe, op en dien dat ghy daer toe ghemoveert⁶ sijt.”

Doen seyde Heyndric die ruwaert: “Wi sijn wel ghemoveert⁷ dat ghi sult lossen die drie coninghen, maer die coninc van Capadocien die moet hier bi ons bliven, ende dat by sinen wille ende sijn consent.”

---

1. Lodewijc: Lodewijc van Lybra

2. potestaet: bewindvoerder, machthebber

3. bogagien: bagage, persoonlijke bezittingen

4. lossen: vrijkopen

5. ghi vrient: bedoeld lijkt Amynius

6. daer toe ghemoveert: daartoe bereid

7. ghemoveert: (daartoe) bereid

die ander soude ic laten passere. die he-
ren dochten dat des coninc raet seer
goet was. en mi dede halen den coninc
van capadocien om te horen sine sin
en sijn meninghe. Die coninc was doe
comē. als die coninc bi die heeren qua-
doen seide die coninc lodewijc van ly-
bra. tsa coninc neue van capadocien
hoe sijn gesint waer toe so diaecht v
den moet. Dese kersten princen sullen
v hier eeuwelic houden gheuanghen
als een slaue. wat soudt ghy segghen
oft ghi v selue so bedacht dat ghi v de-
clineerde tot dat kersten geloue. ende
v af goderijen begaect. ghy sietet wel
d; si noch rooke noch smake noch vir-
tuwt en hebbe. het is ee heerle die niet
en licht. en ghi siet wat inē door v doet
wildy kersten werden ic laet so make
dat ghi eeuwelike bliue sult een groot
prince v leuen lanc. en doen bi subtyl-
heden v iuweelen hier cor. 17. Als dat
die coninc vā capadocien hoorde was
hi verbaect en pepnsoe wat hi doe oft
laten soude. Ten lesten antwoorde hi
mach ic dat sijn ondraghen en vuy op
mijn voeten staen als ander kersten
ic sal my doen doopen. ende laten alle
mijn af goderije varen ende werden
goet kersten. op die condicie als voer
verhaect. als dat die heeren alle hoor-
den so warē si seer verblit. Die coninc
lodewijc ordinerde eenē brief aen dē
potestaet vande coninc vā capadocien
dat hi soude brenghē alle sijn iuweelē
en sijn bogagien om te lossen sinen co-
ninc. en dat was also van stonde aen
gedaen. Ter wilen dat demosofoen en
ampnūus in die stad warē. so quam
die potestaet met allen sijn goet in die
stad. en die coninc lodewijc ontfinct
en hielt den potestaet heymelich bi hē

dattet nyem ant vande anderē heere
en wiste. en die coninc van capadocie
was doe alleene ghedaen in een sale.
met een deel puesters die hē onderwe-
sen int kersten gheloue. mer die ander
gheuanghen soudē si stellen te vant
soene. en laten hē lieden te hupswaert
repen. Die heeren bleuen allen bi die
opinie. en men dede die ambassatē co-
men demosofoen en ampnūus. als sy
bi heynduc en bi estyces en by die an-
der coninghen quamen. so vracchde
si heer demosofoen ridder en ghi vuent
en ghi ambassaten beyde sijn vā sin-
ne om te hebben v gheuanghē conin-
ghen. Sy antwoorden en seiden dat
is ons meninghe. open dien dat ghy
daer toe ghemoueert sijt. Doen seide
heynduc die ruwaert. wi sijn wel ghe-
moueert dat ghi sult lossen die drie co-
ninghen. maer die coninc vā capado-
cien die moet hier bi ons bliuen. ende
dat by sinen wille en sijn consent. Als
dat demosofoen hoorde so seide hi waer
om die coninc meer dan alle dandere
Die heeren antwoorden al te samen
en die coninc lodewijc van lybra siet
demosofoen neue het is sijn begheeren
hi heuet selue aen my verlofche. en hy
wilt kersten weerde. ter lieften vā mi
en vanden kerstenen princen. mer die
ander drie heeren moecht ghy lossen.
Doen vracchde ampnūus en seide.
ghi heeren waer mede so moghen sy
vantsouneren ende vuy sijn laet ons
dat horen. wi sullen raedt vinden om
die ghesanghen te quiten en te ver-
lossen wten prissoene. en dat by uwer
gracien en genadē. Doen seide heynduc
wilt ghy lossen die drie geuanghē
prissonieren. so sult ghy voor elck ghe-
uanghen man leuere die mislieden

Als dat Demofoen hoorde, so seide hi: “Waer om die coninc meer dan alle dandere?”

Die heeren antwoorden al te samen, ende die coninc Lodewijck van Lybra: “Siet Demofoen neve, het is sijn begheeren. Hi hevet selve aen my versocht, ende hy wilt kersten weerden ter liefden van mi ende vanden kerstenen princen. Mer die ander drie heeren moecht ghy lossen.”

Doen vraechde Amynijus ende seyde: “Ghi heeren, waer mede so moghen sy rantsoeneren ende vry sijn? Laet ons dat horen! Wi sullen raedt vinden om die ghevanghen te quijten ende te verlossen uut en prijssoene, ende dat by uwer graciën ende genaden.”

Doen seide Heyndric: “Wilt ghy lossen die drie gevanghen prijsionieren, so sult ghy voor elck ghevanghen man leeveren drie miljoen [q4ra] gouts, drie witte valcken, .XIJ. witte genetten ende .VI. dromedarijsen, ende voort sullen si sweeren ende geloven dat si nemmermeer teghen ons steken en sullen.”

Als Demofoen dat hoorde, so seyde hi: “Ghy heren, het is een groot rantsoen: .IX. miljoen gouts, [.IX.]¹ witte valcken, .XXXVI. genetten, .XVIII. dromedarijsen, ende dan noch voort te gheloven teghen u lieden niet te steken ... Niet te min, wi sullen den soudaen, mijnen broeder, die tijdinghe draghen. Mer laet mi doch ten iersten op edelhede dese drie heeren spreken om te horen wat haren sin is.”

Die heeren te samen waren dies wel te vreden, ende si leyden Demofoen daer die heren waren besloten in een schoon camer. Men liet Demofoen alleen bi hem lieden gaen, dat hijse spreken mochte om te weten oft si ooc dat rantsoen souden willen gheven.

Als Demofoen bi hem lieden was, so seide hi: “Ghy coninc van Lubien ende ghi ander coningen, hoe sidy bedacht? Waert ghy niet gaerne uut den prijsone?”

Die drie coninghen seyden: “Wi wouden wel dat wi daer uut waren, mer hoe comen wi daer uut?”

Doen seyde Demofoen: “Wilt ghi uut sijn, ghi sulter wel uut geraken. Mer dat moet u kosten.”

Doen seiden si: “Al soudet ons kosten al ons goet, daer en gheven wi niet omme.”

---

1. Vorsterman 1516: .vi.

Doen seyde Demofoen: “U rantsoen is gemaect so verre als ghi wilt.¹ Een yegelic van u moet gheven den kersten heeren drie mijljoen gouts, .XIJ. witte genetten, drie witte valcken ende .VI. dromedarijsen. Besiet oft ghi bedacht sijt dit te doen. Ende dan sweeren nemmermeer teghen hem lieden te steken.”

Als dat dese drie heren hoorden, so saten si verslagen. Die coninc van Lubien seyde: “Liever dan ic hier bliven soude. Ic salt al geven!”

Als dat die ander hoorden, si seyden ooc des ghe-[q4rb]lijcx, ende si seiden Demofoen dat hi gaen sou totten heeren ende seggen dat sijt doen souden.

---

1. so verre als ghi wilt: voor zover u het er mee eens bent

77
gouts, drie witte valcken, xij. witte ge-
netten, en vi. diomedarissen, en voort
sulle si sweere en gelouē dat si nēmer
meer teghē ons steken en sullen: Als
demofoen dat hoorde so sepe hi, ghy
herē het is een groot rantsoen, .xx. mij-
lioen gouts, vi. witte valckē, xxxvi. ge-
netten, .xviii. diomedarissen, ende dā
nqch voort te ghelouē teghē v liden
niet te steken, niet te min wi sullen dē
soudaen mijnē broeder die tijdinghe
draghen, mer laet mi doch ten iersten
op edelhede dese die heerē sprekē, om
te hoire wat haren sin is, Die heerē te
samē warē dies wel te viedē, en si lep-
den demofoen daer die herē warē be-
sloten in een schoon camer, Men liet
demofoen alleen bi hē liedē gaen dat
hijse sprekē mochte om te wetē oft si
ooc dat rantsoen soude willen gheue.
Als demofoen bi hē liedē was so seide
hi, ghy coninc vā lubien en ghy ander
coningē hoe sdy bedacht, waert ghy
niet gaerne wt den prisone, Die drie
coninghē sepe, wi woude wel dat wi
daer wt warē, mer hoe comē wi dacr
wt, Doē sepe demofoen, wilt ghy wt
sijn ghy sulter wel wt gerakē, mer dat
moet v costen, Doen seide si al soudet
ons costen al ons goet daer en gheue
wi niet omē, Doen sepe demofoen v
rantsoen is genaect so verre als ghy
wilt, een pegelic vā v moet gheue dē
hersten heerē drie mijlioen gouts, xij.
witte genette, drie witte valckē, en vi.
diomedarissen, besiet oft ghy bedacht
sijt dit te doen, en dan sweeren nēmer
meer teghē hē liedē te steken, Als dat
dese drie herē hoorde so late si vlagē,
Die conic vā lubien sepe lieuer dā ic
hier bliue soude ic late al geue, Als dat
die ander hoorde si sepe ooc des ghe-

lijcx, en si seide demofoe dat hi gaē sou
rotte heerē en seggē dat sijt doe soudē,
Hoe demofoen vande coninghen
schiet, en quā bi hepdic en bid ander
heerē, en hoe hi beloofde dat ghelt en
al dāder, en lepde die coningē met hē.

¶ Dat. C. i. capittel.

Is demofoen aldus vstaē had-
de hare sin so is hi ghecomē tot
hepdic en heeft geseit onsa ghy herē
dat rantsoen dat ghy hebt gekelt bijse
ghy daer noch bi houdijt vā meerden
Doē seide alle die herē lac wy, Demo-
foen sepe nu dā ghy heerē soudy dese
drie herē niet wille late gaen op haer
geloue, en danne v rantsoen sonde, ic
late v sweere bi uwe god en dē mijnē,
dat ict v sal doe hebbe binnē, .x. daghē
oft eer, Als die herē dat hoorde so seide
erlijtes, onsa demofoen door die trou-
we die ghy my deert in armenien mij
landt blif ic v boege, hepdic en alle
die heerē warē wel te viedē, en demo-
foen swoer daer op sine god ende der
herstenē god d; hi erlijtes quijt soude
Doē warē hē die drie geuā nghē ghe-
daen dat hijse mit hē nemē soude also
hi dede, en si namē onlof aē de herē en
vrouwē, en si strekē onder hē viue ter
poortē wt, Die herstē heerē dedē ghe-
reetschap makē om dē conic vā capa-
docien te doopē, dat seer costelike ghe-
daen was, en hi was ghenomē con-
stant nae constantinobele, daer was
groot genoeyche bedienē, Die coninc
euac was sijn peterē, en die conic lode-
wijc en hepdic, Sijn peten warē pso-
nia en zelyadone die alle vblit warē
dat sulche twee machtighe coninghē
herstē warē ghewordē, en bedienē al-
derhāde genoeyche, Demofoen am-
nyus sijn ghecomē met dē coninghen